

jocul lăuntric

Cristian Ovidiu

Se scurg silabele albe și negre
în lutul privirii asemeni îngemănării luminii
din sânul cald al nopții
secundele tac în clepsidră
lacrima îngerului acoperă cerul
flămând timpul atacă
memoria cuvintelor
luând cu asalt redutele gândului
mă înalț arâzând în inimă
setea de văzduf
târziu topesc luceferi
la masa sărutului
cu măsura incertitudinii
pe buzele nopții